

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط انواع خشونت های خانگی با خانه گریزی در زنان و دختران فراری شهر اهواز سال 92

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مبینا مرادی مومن - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته مامایی، دانشگاه جندی شاپور اهواز

خلاصه مقاله:

پدیده فرار از منزل یکی از معضلات اجتماعی است که اثرات سوئی در سطح زندگی فردی و خانوادگی و در سطح اجتماعی از خود بر جای می گذارد. این پدیده، اگرچه در نگاه اول یک اقدام فردی است اما نتایج و پیامدهای مرتبط با آن منجر به یک پدیده اجتماعی می شود (1). در واقع فرار، نوعی رفتار سازش نایافته است که در آن فرآیند، فرد به منظور رهایی از مشکلات خود در خانه یا به خاطر جاذبه های بیرون از خانه، بدون اجازه ی والدین یا سرپرست قانونی خود، آگاهانه خانه را ترک می کند و به سرعت و بدون واسطه به خانه بر نمی گردد (2). تحقیقات نشان می دهد که این معضل در دختران نوجوان از شیوع بالاتری برخوردار می باشد، به طوری که 75 درصد افرادی که از خانه فرار می کنند دختر هستند. بر همین اساس، دختر فراری به دخترانی اطلاق می شود که به هر دلیل خانه و خانواده را ترک کرده و به محیط های دیگری چون بیابان، پارک و... روی می آورند. خشونت علیه زن در خانواده متداول ترین شکل خشونت علیه زن است که غالباً توسط نزدیک ترین افراد خانواده مانند شوهر به وقوع می پیوندد. شیوع آن در نقاط مختلف دنیا متفاوت است تخمین زده می شود که خشونت در بیش از نیمی از خانواده ها وجود دارد از هر چهار زن یک نفر در معرض خشونت است (30 و 28 و 14) تقریباً یک سوم زنان جهان حد اقل یک بار خشونت را تجربه کرده اند. یک سوم زنان و دختران در طول زندگی و یک نهم هر ساله خشونت خانگی را تجربه می کنند و تقریباً 40 - 30 میلیون زن در سراسر جهان از عوارض بعدی آن رنج می برند این تحقیق با هدف تعیین ارتباط انواع خشونت با خانه گریزی در دختران و زنان فراری و مقایسه آن با دختران و زنان عادی شهر اهواز انجام شده است.

کلمات کلیدی:

خشونت خانگی، خانه گریزی، شهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140835>

